San José del Boquerón

San José del Boquerón se nachází v provincii Santiago del Estero, v jedné z nejchudších oblastí v Argentině. Místo, které ještě v 17. století bývalo jezuitskou misií, se proměnilo v pustinu. Přírodní bohatství bylo v minulém století vytěženo dřevařskými společnostmi, což s sebou přineslo výraznou změnu klimatických podmínek. Nedostatek vody znemožňoval, aby se lidé věnovali zemědělství a chovu dobytka. V oblasti není dostatek pracovních příležitostí. Neléčitelná a smrtelná Chagasova choroba, kterou přenáší hmyz žijící v hliněných stěnách a doškových střechách obydlí, se nadále šíří mezi obyvateli Boquerónu, kterým se nedostává patřičná zdravotní péče.

V roce 1975 přišel do Boquerónu jezuitský misionář Juan Carlos Constable. Soustředil se se zejména na oblasti jako je: práce, bydlení, zdravotní péče, cesty, elektřina, pitná voda, vzdělání a otázky spojené s vlastnictvím půdy. Během následujících 28 let se s pomocí okolních měst a místních lidí začaly životní podmínky měnit k lepšímu. Byly vyhloubeny studny na pitnou vodu, zavedeny cisterny a kanály na zavlažování obdělávané půdy, bylo založeno 17 základních škol a nově zavedený systém školních stipenií umožnil navazující vzdělání na vyšších školách. Do středu pozornosti se dostala také zdravotní péče: cílenou přestavbou hliněných chýší a založením místní polikliniky se procento lidí nakažených Chagasovou chorobou snížilo z 86% na 45%. Zavedením školních jídelen farnost přispěla ke změnám ve výživě dětí.

Bylo dosaženo řady významných změn. Aby však obyvatelé Boquerónu mohli žít důstojný život, zbývá ještě mnoho. Občanské sdružení Boquerón se rozhodlo podpořit tyto snahy.

www.boqueron.info

San José del Boquerón

San José del Boquerón está ubicado en Santiago del Estero, en una de las zonas más pobres de Argentina. Lo que fue una antigua misión jesuítica en el s.XVIII, se transformó en un lugar desolado. Sus riquezas naturales fueron destruidas por las empresas madereras que provocaron cambios climáticos radicales mediante la explotación desmedida de los recursos en el siglo pasado. La falta de agua impide cultivar o criar ganado en cantidades suficientes. No hay fuentes de trabajo en la zona. Sin atención médica, prospera entre los pobladores una enfermedad mortal e incurable -el Mal de Chagas- transmitida por un insecto que se aloja en las paredes de barro y los techos de paja de las viviendas.

En 1975 llega allí el misionero jesuita Juan Carlos Constable. No existen las cosas más indispensables: trabajo, vivienda adecuada, servicios médicos, caminos, electricidad, agua potable, educación, propiedad de la tierra. Se pone a trabajar inmediatamente, y en estos 28 años, con ayuda de personas de las ciudades y el esfuerzo de los pobladores, se va mejorando la forma de vida: se realizan perforaciones para obtener agua potable, se construyen aljibes y un canal de riego que permite extender los cultivos; se crean diecisiete escuelas primarias, se favorece la continuidad de los estudios secundarios y terciarios para los jóvenes, mediante un sistema de becas; se trabaja por la salud, logrando reducir el porcentaje de los enfermos de Chagas, de un 86% a un 45%, a través del reemplazo progresivo de las viviendas y la instalación de un consultorio médico en la zona; se atienden las necesidades nutricionales de la población, en especial de los niños, con comedores escolares e infantiles; se encaran emprendimientos productivos tendientes a lograr el autoabastecimiento de los habitantes.

Todo esto es mucho, pero puede hacerse mucho más para que la gente de Boquerón tenga condiciones de vida más dignas. Cooperar en ese esfuerzo es la tarea que asume Boquerón o.s.

www.boqueron.info